

Όλα είναι γνωστά. Έχουμε οικονομική κρίση, τα μνημόνια πάνε σύννεφο, οι Γερμανοί ξανάρχονται, η μέση ελληνική οικογένεια πλήττεται και σε αυτή τη δύσκολη δοκιμασία πρέπει να ενωθούμε για το εθνικό συμφέρον. **Πολύ βολικά όλα αυτά –για αυτούς που τα λένε– αλλά κι εξίσου αποπροσανατολιστικά –για αυτούς που τα πιστεύουνε.** Εμείς πάλι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό που βιώνουμε είναι ο **καπιταλισμός στην κρίση του, δηλαδή το φαινόμενο όπου το κεφάλαιο έχει φτάσει σε αδιέξοδο καθώς δε μπορεί να προσκομίσει παραπάνω κέρδος ώστε να αναπαραχθεί (να κάνει νέες επενδύσεις).** Για να βγει αλώβητο από αυτό το τέλμα προχωρεί σε μεταρρυθμίσεις, μεταβάλλοντας το status quo της κοινωνίας, δηλαδή στη λεγόμενη **καπιταλιστική αναδιάρθρωση.** Για αυτό για μας **το πρόβλημα δεν είναι εθνικό,** δεν πλήττονται όλοι οι έλληνες και μάλιστα στον ίδιο βαθμό αλλά για άλλη μια φορά **υποτιμάται βιαίως η ζωή των ήδη εκμεταλλευόμενων.** Μας ενδιαφέρει λοιπόν να συνδεθούμε με κομμάτια της τάξης μας, να συμπορευθούμε με ανθρώπους με κοινά ταξικά συμφέροντα.

**Στο χώρο της εργασίας λοιπόν η καταπίεση δεν αντισταθμίζεται πλέον ούτε από κοινωνικό κύρος, ούτε με υψηλές απολαβές, ούτε με ασφάλεια.** Αντιθέτως, ο ασκός του Αιόλου έχει ανοίξει, με τις μειώσεις μισθών, τις απολύσεις των πιο αδύναμων κρίκων, τους αποκλεισμούς στην υγεία, την όλο εντονότερη εντατικοποίηση να φανερώνουν **το μόνο χαρακτηριστικό των σχέσεων εργασίας: την εκμετάλλευση.** Πιο πρόσφατο παράδειγμα εντατικοποίησης του εργαζόμενου είναι και η επίσημη κατάργηση της αργίας της Κυριακής, που μας υπενθυμίζει ότι **για να επιβιώσουμε πρέπει να μη ζούμε.** Και όποιος τολμήσει να σηκώσει το κεφάλι του θα φιμωθεί από τους εκβιασμούς του αφεντικού του και των ρουφιάνων του ή το κράτος θα καταστείλει τον απεργιακό του αγώνα (συλλήψεις εργολαβικών από ΜΑΤ μέσα στο κτίριο διοίκησης του ΑΠΘ, επίταξη εργαζομένων μετρό, ναυτεργατών, καθηγητών).

Όσον αφορά την εκπαίδευση και το πανεπιστήμιο ως δομικό κομμάτι του καπιταλισμού βλέπουμε ότι συντελείται αντίστοιχα η αναδιάρθρωση. **Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το πανεπιστήμιο αναδιαρθώνεται συνεχώς για να επιτελεί αποτελεσματικά τον διπλό του ρόλο: ιδεολογικά να καλλιεργεί στις συνειδήσεις τις αξίες τις εμπορευματικής κοινωνίας και τις σχέσεις εξουσίας και ιεραρχίας (καθηγητής–φοιτητής, εκλογικό σύστημα και αντιπροσώπευση) και ως μηχανισμός αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης να προσφέρει τέτοια εκπαίδευση, συμβατή με τις ανάγκες και τα κέρδη της αγοράς (φθηνό, εξειδικευμένο ή ανειδίκευτο, ευέλικτο δυναμικό).** Έτσι από τη μία, έχουμε τις απολύσεις εργολαβικών υπαλλήλων, τη **διαθεσιμότητα των διοικητικών, το πάγωμα προσλήψεων καθηγητών.** Από την άλλη, αφενός παρατηρούμε την μετακύλιση του κόστους **φοίτησης\*** {αντίστοιχη με τις μειώσεις μισθών των εργαζομένων} στις πλάτες μας (φωτοτυπίες, copypa, βιβλία που δε δίνονται και αφήνεται στη βούληση της καθεμίας εάν θέλει να τα αγοράσει, στη λέσχη επίδειξη της κάρτας σίτισης που θα πει επιβολή εισοδηματικών κριτηρίων και αποκλεισμοί από την δωρεάν σίτιση). Αφετέρου, ερχόμαστε

αντιμέτωπες με την περαιτέρω και όλο πιο έντονη και **ασφυκτική εντατικοποίηση** μας με τις διαγραφές των ν+2, τα παρουσιολόγια στα μαθήματα, τις mid-term εξετάσεις και τις εβδομαδιαίες εργασίες, τη μεγάλη ύλη.

## στη λέσχη πάμε με όρεξη όχι με πάσο\*

Και για να μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα και με απτά παραδείγματα, το θέμα των ημερών στο Αριστοτέλειο είναι η **ιδιωτικοποίηση της λέσχης**. Και αυτό γιατί εδώ και ένα μήνα έμεινε κλειστή κι ενώ εμείς είχαμε μείνει με **άδεια στομάχια οι εταιρείες έπαιζαν το παιχνίδι τους για το ποιος θα πάρει τη λέσχη**, κρατώντας μας στην ουσία έρμια των ιδιωτικών τους συμφερόντων. Τώρα η λέσχη άνοιξε, παρόλα αυτά, **άνοιξε για όλους**; Ήδη έκαναν έγιναν πιο εντατικοί οι έλεγχοι πάσο. Που σημαίνει αποκλεισμός όσων δεν έχουν τη φοιτητική ιδιότητα. Σε λίγο καιρό θα ζητάνε κάρτες σίτισης, αποκλείοντας ακόμη περισσότερους-ες. Για μας η λέσχη πρέπει να έχει **κοινωνικό χαρακτήρα**, δηλαδή να είναι ανοιχτή για όλους όσους έχουν ανάγκη. Και αυτό όχι για ανθρωπιστικούς λόγους αλλά **γιατί οι ανάγκες μας ταυτίζονται με αυτές του μετανάστη, του άνεργου, του φοιτητή ΠΑ.ΜΑΚ./ΤΕΙ που τρώει στη λέσχη** και δεν μας ενδιαφέρουν τα κέρδη τους, είτε αυτά καταλήγουν στην τσέπη των ιδιωτών είτε του κράτους. Γιατί όσο εντείνονται οι αποκλεισμοί τόσο κινδυνεύουμε και εμείς **“να μην πληρούμε τα κριτήρια” και ένα ωραίο μεσημέρι να μας ζητήσουν αντίτιμο “γιατί αλλιώς δεν βγαίνει” (μεγαλύτερο κέρδος)**! Εξάλλου κάτι τέτοιο δεν θα μας εξέπληττε καθώς σε όποιο πανεπιστήμιο έχει εφαρμοστεί παρόμοιο καθεστώς το αντίτιμο για κάθε μερίδα, τα όλο και χαμηλότερα εισοδηματικά κριτήρια και ο αποκλεισμός των ν+2 και των μεταπτυχιακών φοιτητών δεν άρχισαν να επιβληθούν. Βέβαια και όταν ακόμα η λέσχη ήταν κρατική, οι αρνήσεις μας ήταν αυτές που ακύρωσαν στην πράξη την προσπάθεια τους να μας συμμορφώσουν με **ελέγχους και αποκλεισμούς**.

Το ότι μέχρι τώρα υπήρχαν κάποιες δωρεάν κρατικές παροχές δεν οφείλεται ούτε στη γενναιοδωρία του κράτους ούτε στην “ανάπτυξη της οικονομίας”. Είναι αποτελέσματα συλλογικών διεκδικήσεων και αγώνων. Κι έτσι συνεχίζουμε, **μπλοκάροντας την επίδειξη πάσο και απειθαρχώντας στον έλεγχο του**.

## **ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ**

*ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ σχήματος κάθε ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ στις 17:00 στο Αυτόνομο Στέκι  
Φιλοσοφικής (δεξιά του αμφιθεάτρου Β', ισόγειο νέας φιλοσοφικής)*

*<http://autonomoagglikou.espivblogs.net> | [autonomoagglikou@hotmail.com](mailto:autonomoagglikou@hotmail.com)*